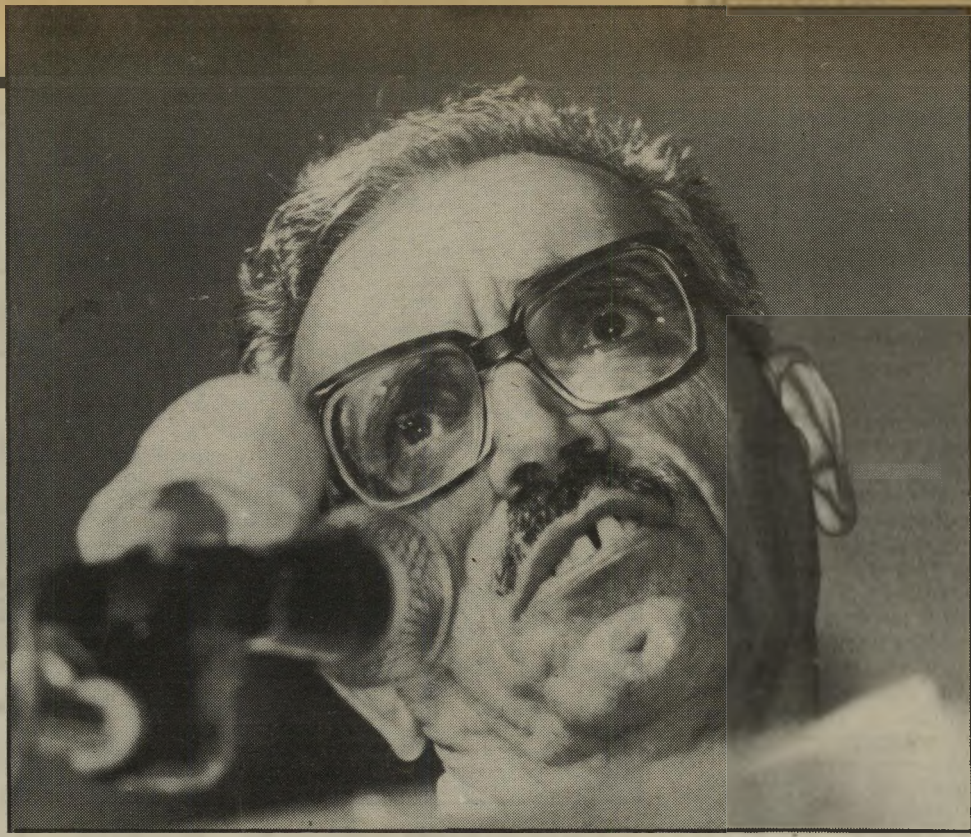

מאז השבוע שעבר הפך ישראל קיסר מס' 2 במיפלה — ומועמד מרכזי לראשות הממשלה. איך יעשה זאת? מה יהיו השלבים של עלייתו לשלטון?

— הנהגת המיפלגה. קרי: הנהגת המדינה.
 כיום השישי האחרון, כשהוא רגוע לחלוטין ונינוח, סיפר קיסר שהרם שב אל פניו רק בשעות המאוחרות של היום השני. כצהריים היו מי שמצאו שאחוזי-הצבעה קטן מזה שהיה לפני ארבע שנים, ולא היה חסר הרבה שהיו תולים אותי לצד התמונות שלי, שהורבקו ברחובות."
 כשהתבררו התוצאות, נשכח הכל — איש לא זכר עוד את איי-הסדר שיצרה ועדת-הבחירות המרכזית. מע' טים שמו לב לעובדה שהניצחון אינו כה סוחף, כי מנגד עמד מועמד אלמוני ממש, שאחוזי-הצבעה גבוה יותר עשוי היה לשחק לידי הליכוד. והעיקר — שרבים מבין השתתפים הצעירים, שלא השתתפו בהצבעה בגלל ליקויי-מחשב, תומכים דווקא בליכוד.

עדיפות על גור ושחל
 עתה התרכזו הכל בקיסר. ככל שהירבו לעסוק בו, כך גדלה החרידה. גם היום קיסר הוא תעלומה בלתי מפורענת. ולא במיקרה. כאופן שיטתי

בדרך אל הקיסרות

קיסר בדרך לשילטון

● עם ניצחונו בבחירות בהסתדרות, הפך ישראל קיסר האיש מס' 2 במיפלגת-העבודה, ומועמד סביר לראשות-הממשלה בעוד שלוש או שבע שנים.

● כאיש בעל בסיס נבחר עצמאי, הוא חשוב עתה מאנשי-מיפלגה אחרים. המזללים לעבר תפקיד זה, כמו מוטה גור, נד יעקובי ומשה שחל, תורו יבוא כאשר יחלוף זמנה של הצמרת פרס-רבין-נבון.

● מעלה חשובה של קיסר במאבק זה הוא העובדה שהפך סמל בעיני הציבור המיזרחי. כך שיש לו סיכוי להצליח באיחוי הקרע ההיסטורי בין מיפלגת-העבודה והמוני "ישראל השניה", ולהכניס שיר את הקרקע לעליית הציבור המיזרחי לשילטון במדינה בהתפתחות טיבעית.

● כדי להגיע לכך, ינצל קיסר את השנים הקרו-רועים?

ומכוון הוא פועל כסוליסט, מבלי להביט רבר לאיש ומבלי לריב עם איש. קיסר (54), יליד צנעא שבתים, עלה ארצה בגיל שנתיים. מאז שנת 1977 הוא שימש כיושב-ראש האגף לאיגוד המיקצועי וכממלא מקום מזכ"ל-ההסתדרות. מאחורי גבו אמרו עליו שהוא זכה במינויים הנכבדים בגלל מוצאו וגון עורו. כשהחליף את ירוחם משל, חודרש מאי לפני שנה, היו שהטילו ספק ביכולתו לשנות ולזעזע את ההסתדרות ואת חברת העובדים.

המעבר הזה, ממשל לקיסר, פירושו מרחיק-לכת: זהו מעבר לא רק מרור אחד לרור אחר, צעיר יותר, אלא מערה לעדה. בעוד שלמלך לא היו תיקיות לקאריירה, מעבר למזכ"ל-לוח, הרי שקיסר רוצה להגיע רחוק, כמו מד כ"לים קודמים כרדי בגוריון, שהצ" ליה, ופינחס לבון, שבשכל.

בשנה האחרונה הוא לא עשה שינויים של ממש בהסתדרות, ובודאי שלא שינויים פרסונאליים. הוא לא הבטיח דבר לאיש, כרבירו, ולא הדיח אף אחד. אפילו את הרכב רשימת המערך לוועידת ההסתדרות הפקיד בירי עוזי ברעם, מזכ"ל המיפלגה.

ואין זה מיקרה. קיסר פועל בצורה מחושבת ולועז לכל מי שרואים בוהירתו הוכחה לחולשה. האם הם כמיפלגה עריין חושבים שאני לא אינטליגנטי? שואל קיסר את מי שמבקשים ממנו הסבר למה שלא עשה בהסתדרות.

בניתוחו הוא מאוד אינטליגנטי, וכשהמטרה הניצבת מול עיניו היא ראשות-הממשלה, גם האמצעים חייבים להוביל לכך.

המצב שבו נתון קיסר נראה כך:

● בשיכבת-המנהיגות השניה בי מיפלגה, הכוללת את השרים משה שחל, מוטה גור וגד יעקובי, יש לו עדיפות ברורה. בשיכבת הראשונה, מול יצחק נבון, יש לו עדיפות מסויימת.

● כדי להתקדם, עליו להימנע מלקומם נגדו את הכוחות המרכזיים במיפלגה, ובעיקר את פרס — עתה המנהיג הבלתי-מעורר. באותה העת אין הוא יכול להרשות לעצמו להסיי תכסך עם איש על רקע פרסונאלי בהסתדרות, על מנגנוניה השונים.

● עליו להציע משהו חדש, שאין לאחרים.

משהו קרה השבוע במיפלגת העבודה. את זאת ניתן היה ללמוד ממראה-הפניו ומהתנהגותו של יושבי ראש המיפלגה, שימעון פרס. כיום השלישי לפנות בוקר, כאשר תוצאות-האמת החלקיות הצביעו על ניצחון מוחץ לישראל קיסר בבחירות בהסתדרות, כא פרס לבית הוועד הפועל כדי לברך את המנצח. באולם הישיבות, בשעה 2 וחצי לפנות בוקר, התאספו המכובדים והסבו לצד פרס וקיסר. הנוכחים לא יכלו שלא להבחין במראה פניו הנפול כמיוחד של פרס. הוא לא הצליח אף להסתייר את עצבותו. למחרת, בפעם הראשונה מאז נכנס לתפקידו כראש-הממשלה בחודש ספטמבר האחרון, הפתיע פרס את עוזריו ויועציו. בישיבה של חברי הקואליציה בוועדת-הכספים של הכנסת, שהתקיימה בלישכתו, איים שאם הוועדה לא תעביד את התקנות והצעות-החוק הכלכליות שהוגשו לה, הוא יילך אל הנשיא.

האם יש חוט מקשר בין שני האי-רועים?

פרסולוגים מוענים: יש ויש.

פרס, כבעל חוש פוליטי מצויין, הבין, שהשבוע נולד מנהיג חדש במיפ-לגת-העבודה, ישראל קיסר שמו, שבי בוא היום עלול לאיים על כיסאו.

ואם היה לו ספק בכך, הרי שכיום החמישי אחרי-הצהרים הוא קיבל איר שור לחשיבה. בעודו עסוק בענייני ה-ממשלה, הופיע קיסר לפני מרכז מיפ-לגת-העבודה, שהתכנס באולם אוהל-שם בתל-אביב. האולם היה מלא מפה לפה. הציבור לא פסק מלמחוא לו כף, כשעלה לבימה. קיסר לא יכול היה לשמוע את מה שנאמר עליו באולם — דיבריישכח כאלה לא שמע פרס מזה שנים.

קיסר אף דאג להשיע ברבים את כוונותיו לעתיד. הוא רק אמר שאינו מבקש לעצמו יותר משתי תקופות כהונה כמזכ"ל ההסתדרות. הוא מוכן להסתפק בפחות, אם יירדש לכך. אבל בשום פנים ואופן לא כדי לקבל תפקיד של שר. במצב שכזה הוא מעריף להישאר בהסתדרות.

השבוע לא היסס קיסר להזיז דות: הוא ינצל היטב את הצלחתו בבחירות ואת זינוקו ל-צמרת מיפלגת-העבודה, כדי לחתור לתפקיד הבכיר ביותר

מזל וישראל קיסר לפני חודשיים ביום-הולדתו ה-54 דור חדש, עדה חדשה